

Bilag 6.

FABRIKANT SVEND AAGE POULSEN

Den 5. november 1976.

Vedr.: lovforslag nr. L 21.

Igennem TV og presse har LS (Lønkonfektionsindustriens Sammenslutning) med interesse fulgt Folketingets 1. behandling af lovforslag nr. 21.

Med det udseende, som lovforslaget i dag har, vil det i gennemført form få meget uheldige konsekvenser for den samlede branche af lønkonfektionsfabrikker, da der i lovforslaget ikke er taget hensyn til den type af virksomheder.

Til underbygning af ovennævnte skal vi her kort redegøre for de betingelser, dansk lønkonfektionsindustri arbejder under.

Lønkonfektionsindustrien er en branche bestående af underleverandører til indenlandske og udenlandske *konfektionsfabrikker*.

Underleverandørerne (lønkonfektionsfabrikkerne) har ingen direkte indflydelse på salget som helhed, idet salgsorganisationen alene er tilknyttet *konfektionsfabrikkerne*. Konfektionsindustrien har altid arbejdet i to hovedsæsoner (forår og efterår), dog i nogle tilfælde i de senere år suppleret med to mellemsæsoner, der som hovedregel knytter sig til de to hovedsæsoner, (man taler om hovedture og mellemture). Branchen er totalt afhængig af moden, folks købelyst og købeevne, derfor har der altid været store udsving i kapacitetsbehovet og kapacitets-sammensætningen fra sæson til sæson, ligesom der på trods af de indførte mellemture er et gab mellem hver sæson. Og det har aldrig været muligt at sige noget som helst med sikkerhed om en sæson, før man var vel inde i den, dvs. 1½ til 2 måneder efter sæsonskift.

Disse problemer har hidtil kunnet løses på følgende måde: ca. 8 dage før sæsonskift er personalet blevet varslet til fordeling (at det er ca. 8 dage skyldes, at sæsonens sluttidspunkt har en vis usikkerhed forårsaget af eventuelle suppleringsordrer eller manglende stofhjemkomster). Når sæsonen så er slut, sendes personalet hjem med en orientering om udsigterne for næste sæson, samt hvornår man tidligst forventer at kunne opstarte igen. Opstarttidspunktet kan utilsigtet forrykkes, grundet manglende eller forsinkede stofhjemkomster, og omfanget af genopstarten afhænger af ordreindgangen.

Dette gælder for branchen i almindelighed, men rammer i særdeleshed lønkonfektionsindustrien hårdt, idet konfektionsfabrikkerne som oftest i tilfælde af vare- eller ordresvigt først og fremmest dækker deres egen kapacitet og derefter sender ud til lønfabrikken.

I grelle tilfælde, som vi har oplevet i 1975, har en lønkonfektionsfabrik i forårssæsonen haft arbejde til 100 damer, efterårssæsonen 1975 arbejde til 20 damer, og forårssæsonen 1976 arbejde til 80 damer.

Derfor ønsker vor branche:

At bibeholde vor mulighed for at sende personalet på fordeling ved sæsonskift, samt ved uforudsete ordresvigt med det hidtidige 8 dages varsel, også selv om vi ikke med sikkerhed kan sige, at alle vil kunne komme i arbejde igen inden for 3 måneder.

Konsekvenser.

Bliver lovforslag L 21 gennemført som